

BOYUN EGME

• SIYASET

KARANLIKTAN ÇIKIŞ TOPLUMCU BİR PROGRAMLA MÜMKÜNDÜR

- Dayanışma Meclisi üyeleri gazeteci Barış Terkoğlu ve Avukat Baran Selanik ile iktidarın basına, yargıya, siyasete, toplumsal yaşama müdahalelerini konuştuk. • Sf 4-5

• HUKUK

MEMLEKET DEĞİŞİRSE HUKUK DA DEĞİŞİR

- AKP hukukunun arkasında, onun sermaye çıkarları adına cumhuriyete son verme misyonu yatıyor. • Sf 6

AKP TOPLUMU SİNDİRMeye ÇALIŞIRKEN...

TEK ÇARE ÖRGÜTLÜLÜK!

• ÇEVRE

BİZ HALİLAĞA DİYELİM SİZ CERATTEPE ANLAYIN

- 68 ildeki 766 bölgeye yeni maden ruhsatı verilmesi için ihale açıldı. Bölgeler, paravan şirketler farklı farklı; ama olan biten aynı. • Sf 8

• KADIN

KREŞ HAKTIR!

- Konya'da öğretmen bir anne-baba EBA'dan canlı ders verdikleri sırada bebeklerini kaybetti. Kreş hakkına erişim sorunu, salgından önce de milyonlarca emekçi için yakıcı bir başlıktı. • Sf 7

• EMEK-SERMAYE

İŞÇİLER VAR OLDUKÇA MÜCADELE SÜRECEK

- Patronların Ensesindeyiz Dayanışma Ağları memleketin dört bir yanında örgütleniyor. Otel işçileri, market işçileri, fabrika, satış, depo emekçileri... Ve dahası var: Birlik Sendikası geliyor! • Sf 12-13-14-15

BAĞIŞ YAP, DESTEK OL

**HAYDİ UNUTMAYALIM, BİZ
GÜCÜ NEREDEN ALIRIZ?
DAYANIŞMA**

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tırnağından artırdıklarıyla partiye aidat ve bağış verenlerin katkılarıyla oluşturuyor. Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI
Kadıköy/İstanbul Şubesi
Şube kodu: 0140
Hesap no: 16000060
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR960001200914000016000060

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Çarşı Şubesi
Şube kodu: 1171
Hesap no: 87854153
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu: 0141
Hesap no: 0128702
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

**BOYUN
EGME**

**BOYUN EĞME
HAFTALIK SİYASİ DERGİ**
İmtiyaz Sahibi:

Gelenek Basım Yayıncılık ve Ticaret Ltd. Şti

Sorumlu Müdür: Mesut Gülççek

Tasarım: Uğur Güç

ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh. Osmanlık Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve
Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide
Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

TKP 13. KONGRE RAPORU'NDAN... SERMAYE EGEMENLİĞİ VE OTORİTERLEŞME

Ağustos ayında gerçekleştirilen TKP 13. Kongre Türkiye Konferansı, Türkiye ve dünyada otoriterleşmeyi gündem etmişti. Konferans Raporu'nda ele alınan önemli konulardan biri "Otoriterleşme sermaye egemenliğinin evrensel bir karakteri haline gelmiştir" başlığıydı. Bu başlık altında otoriterleşmenin emperyalizmin bunalımından kaynaklandığı tespit ediliyordu.

Rapora göre otoriterleşme, düzenin emekçileri yok sayacak bir özgüven taşımasıyla ilgili değil, emekçilere bir gelecek vaad edememesinin sonucudur. Düzen kendisini meşrulaştıracak kaynakları tükettikçe çaresizliğe düşüyor ve baskıcılığa ihtiyaç duyuyor.

Her ülkede yürütmelerin aşırı yetkilerle donatılması, milliyetçi ve dinci ideolojilere yaslanan yayılmacılığın artması bunun yansımaları.

Öte yandan otoriterleşme eğiliminin sermayenin **yeni sömürü olanakları yaratma ihtiyacıyla** doğrudan bir ilgisi var. İşsizlik, yoksulluk, borçlanma, ge-

çim sorunları artarken boyun eğmeyenler illa ki susturulmalı.

Ancak düzen otoriterleşirken kendi bekası için bunun sermayeyle ve sömürü düzeniyle ilgisini silikleştirmeye, münferit iktidarlara hatta **kişilerle sınırlı olduğu izlenimi yaratmaya** çalışıyor.

Erdoğan, Putin gibi figürlerle cisimleşen otoriterleşme buna karşı gelişen tepkileri hukuk, demokrasi, şeffaflık gibi düzen içi taleplere hapsedebiliyor. Oysaki sermayenin ekonomik saldırıları ile siyasi baskılar o kadar iç içe ki aradaki ilişkiyi örtmeleri imkansız. Düzenin normalleştirilebilir, düzeltilebilir, iyileştirilebilir olduğuna dair hayaller boş.

RAPOR UYARIYOR:

Komünistler örgütlü mücadele alanını daraltmak, hatta ortadan kaldırmak isteyen bir düşman ile karşı karşıya olunduğunun bilinci ve uyanıklığıyla hareket etmek durumunda!

● SAMANALTI / Sait Munzur

● KAPAK

AKP TOPLUMU SİNDİRMeye ÇALIŞIRKEN...

Tek çare örgütlülük!

Yıllardır hukuksuzluğu ilke edinmiş AKP, belli ki her muhalif sesi baskıyla susturabileceğini sanıyor. Salgınla beraber hepten eline yüzüne bulaştırdığı kiri pası, şiddet yoluyla gizleyebileceğini düşünüyor. Ülkemizi AKP'nin, sermaye sınıfının ve gericiliğin kirinden temizlemeninse tek bir yolu var: Örgütlenmek!

Geçtiğimiz Cuma sabahı Türkiye, AKP'nin bilindik operasyonlarından birine uyandı. Operasyonun bir ayağı, altı yıl önce gerçekleşen “Kobani eylemleri” soruşturmasına bağlı olarak HDP üzerinden yürütüldü. Yedi ilde aralarında eski milletvekili, belediye başkanı ve parti yöneticilerinin de olduğu 82 HDP'li hakkında gözaltı kararı verildi. Operasyonun diğer ayağında ise, aralarında gazeteci ve yazarların da bulunduğu muhalifler vardı. “İsimsizler Hareketi” soruşturması kapsamında başlatılan operasyonda, sosyal medya paylaşımları gerekçe gösterilerek yirmi dört kişi gözaltına alındı. Bu kişilerden biri de Cumhurbaşkanına hakaretle suçlanan 64 yaşındaki TKP Üyesi Ali Demir oldu.

Yıllardır hukuksuzluğu ilke edinmiş AKP, belli ki her muhalif sesi baskıyla susturabileceğini sanıyor. Salgınla beraber hepten eline yüzüne bulaştırdığı kiri pası, şiddet yoluyla gizleyebileceğini düşünüyor. Oysa çok yanılıyor. Ülkemizde kafamızı nereye çevirsek bizi AKP'nin ve temsilcisi olduğu sermaye sınıfının kiri karşılıyor: Markete girdiğimizde fiyatlarda, geçmediğimiz ama bedelini ödediğimiz köprülerde, faturalara gelen zamlarda, salgın boyunca

yaşamını yitiren emekçilerin üzerinde, işten çıkarmalarda, sömürde, yoklukta, yoksullukta, tarikatlarda istismar edilen çocuklarda, sokakta, işyerinde, evde öldürülen kadınlarda ve her tür hukuksuzlukta, yolsuzlukta bu kirin izi var...

Memleketin her yanına bulaşmış bunca kiri çıkarmanın, ülkemizi AKP'nin, sermaye sınıfının ve gericiliğin kirinden temizlemeninse tek bir yolu var: Örgütlenmek!

OPERASYONLARIN SİYASİ HEDEFİ NE?

HDP yöneticilerine ve başka muhalif gruplara yapılan operasyonların hukuki değil siyasi olduğu açık. Altı yıl önce, üstelik çözüm süreci sürmekteyken yaşanan Kobani olayları üzerinden açılan soruşturmanın bugün gözaltılarla gündeme gelmesinin başka bir açıklaması yok.

Öte yandan operasyon doğrudan HDP'ye yapılmış olsa da, AKP'nin müdahalesi aslında daha geniş bir kapsamı hedefliyor. Olası bir seçimde yüzde elliye yakalayamama tehdidini ciddi ölçüde hisseden, üstelik kendi içinde de ciddi çatışmaların yaşandığı anlaşılan AKP, biraz havuç, biraz sopa kullanarak karşıdaki bloğu çatlatmaya da çalışıyor. Bu operasyonda salladığı sopa ile muhalefeti, yani Kılıçdaroğlu'nun

son CHP Kongresi'nde “dostlarımız” dediği aktörleri, Kürt hareketine olan mesafeleri üzerinden yoklamayı denemiş görünüyor. Operasyonun hemen ardından birçok muhalefet partisi, bunun yanında Babacan ve Davutoğlu gibi eski iktidar mensupları da HDP'ye dayanışma mesajı ilettiler. Öte yandan HDP Eş Genel Başkanı Buldan, olayların yaşandığı dönemde Başbakan olan Davutoğlu'nun dayanışma telefonu üzerine, “Bu kadarı yetmez” demeye getirdi.

DÜŞMANIMIN DÜŞMANI TAKTİĞİ HALKA YARAR MI?

AKP'nin Ayasofya'nın camiye dönüşürülmesi hamlesinde de amaçlarından biri buydu. Pandemi ile birlikte hükümete yönelik artan tepkileri, İslamcıların uzun yıllar uhdesi haline dönüşmüş olan bir adımı gerçekleştirerek düşürmeyi denedi. Ama bir yandan da muhalefet bloğunu laiklik hassasiyetleri üzerinden çatlatmanın yolunu aradı. Zira Akşener ya da İnce gibi olumlu karşılayanlar, yani havucu yakalayanlar yanında, bunu sindirmek zorunda kalıp suskunluğa bürünenler de oldu. Bloğumuz bozulmasın diye sineye çekildi. Sonuç belli: Tüm insanlığın kültür mirası olan Ayasofya'daki özgün eserlerin üzeri dinsel bir örtüyle kapanırken, Türkiye daha da geriye gitmiş oldu.

Ortada şu soru da duruyor: Düşmanın düşmanı dostumdur taktiğine ne kadar güvenilebilir? Ayrıca seçimlere kilitlenen bu taktik, ülkenin gerçek sorunlarını ne kadar çözebilir?

Tam da bu noktada ne havuçla ne sopayla dize gelmeyecek, bağımsız, tavizsiz ve emekten yana bir hattın önemi bir kez daha ortaya çıkıyor.

KAPİTALİZMDEN ŞEFKAT BEKLEMİYORUZ

Baskıcılık, otoriterleşme, zorbalık... Bunlar Cumhuriyet tarihinde AKP'nin ve Erdoğan'ın yarattığı sapmalar mı? Ülkemizde bir türlü demokrasinin oturmamasının doğal bir sonucu mu? Yoksa bir azgelişmişlik sendromu mu yaşıyoruz?

Aslında hiçbirisi. Düzen ne zaman bir sıkışma yaşasa, halkın geneli için yaşamı katlanılmaz hale getirirse mutlaka zorbalığa başvuruyor. Az gelişmiş ülkelerde baskıcılığın daha fazla görülmesinin nedeni, krizlere daha sık yuvarlanabilen bu tür ülkeleri parlamenter demokrasilerle yönetmenin daha zor olmasıdır. Fakat içinde yaşadığımız çağda artık demokrasinin hiçbir türü dikış tutturamıyor. Fransa, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri ilk defa olağanüstü hal yönetimiyle sosyal demokrat

DESPOTİZM DAHA BÜYÜK

Dayanışma Meclisi üyeleri gazeteci-yazar Barış Terkoğlu ve hukukçu Mehmet Baran

Siyasetçilere yönelik olduğu kadar, hatta daha da fazla, basına yönelik susturma çabaları da sürüyor. Tele 1 ve Halk TV'ye verilen cezalar, OdaTV sitesinin günlerdir yasaklı olması, gazetecilere yönelik saldırılar ve haksız yere tutuklamaya varan baskılar... Hem dayanışmamızı ifade edelim, hem de soralım: İktidarın basına müdahalelerinin toplumda ne gibi bir karşılığı oluyor?

Barış Terkoğlu: Bu olaylar Türk toplumunda bir tür bağışıklık yarattı. Kapatılsa da hapse de atılsa engellense de gazeteciler haberciliğe devam ediyor. Bu medya organlarını takip etmekte ısrarcı olanlar ise her durumda haberlerini alacakları imkanı yaratıyor. Yine de toptan olarak şunu söyleyebilirim ki Odatv'yi ya da Halk Tv-Teler'i izleyen yurttaşların öfkelerini büyüten kararlar bunlar.

EKONOMİK ÇÖKÜNTÜYÜ SOPAYLA ENGELLEYEMEZSİNİZ

İktidarın bu manevralara, muhalefetle kavgaya etmek için olduğu kadar halkı ilgilendiren yakıcı gündemleri ötelemek için de başvurduğu anlaşılıyor. Fakat ülkede mızrak çuvala sığmıyor, özellikle de ekonomi için geçerli bu, para değer kaybediyor, hayat pahalılaşıyor, milyonlar işsiz... Bu taktiklerle nereye kadar gidilebilir?

BT: Siz haberleri belki engelleyebilirsiniz. Ekonomi eleştirilerini belki susturabilirsiniz. Ama ekonomi dediğiniz bir tür üretim ve bölüşüm meselesidir. Toplumun elinde, gözünde, emeğinde yaşanır. Bir emekçi markete gidip peynir, domates aldığında ücretinin karşılığının yok edildiği gerçeğiyle yüzleşir. Bu nedenle ekonomik çöküntünün bilince varmasını sopayla engelleyemezsiniz. Ama bir fizik kanunu, baskı ile oluşan tepkiyi kontrol etmeye çalışabilirsiniz. İktidar despotizme doğru gittikçe, sıkışan gazlar gibi daha büyük

Dayanışma Meclisi üyesi Gazeteci Barış Terkoğlu

patlamaları hazırlamış oluyor.

HDP'ye yapılan operasyonla ilgili değerlendirmeler arasında, bunun bir seçim hazırlığı olduğu yorumu öne çıkıyor. AKP'nin bir erken seçim için avantaj elde etmeye çalıştığı dile getiriliyor. Öte yandan, iktidar partisinin de içi fena halde karışmış durumda. Sizce bu yorum ne kadar doğru? Ülkedeki her gelişme seçime mi endeksleniyor?

BT: Türkiye'de son yıllarda düzen dışı siyaset yapanlar dahil herkes siyaseti seçime endeksledi. Oysa siyaset seçimin dışında, hele Türkiye gibi ülkelerde bütün canlılığıyla yaşamaya devam eder. Hatırlayın, Türkiye'de hiç beklenmedik anda tribünlerde bile siyaset yapılır oldu. Ancak bugün için gizlenemeyen bir siyaset gerçeği daha var. O da şu ki, iktidarı bir kişiye endeksleyen, kurumları ortadan kaldıran, yerlerine hizipleri ve fraksiyonları öne çıkaran yönetim şekli Türkiye'yi taşıyamıyor. Bu nedenle bir yandan iktidar içi kavgaları öte yandan muhalefete dönük

operasyonlar takip ediyor. İktidar sürdürülebilir olmaktan çıktıkça benzerlerini daha sık göreceğiz.

Özel olarak HDP'ye yönelik operasyona gelirsek, suçlamanın konusu olan 2014 yılındaki Kobani olayları çözüm süreci sırasında oldu. Bu süreçte hükümet Kobani meselesini dert etmeden süreci devam ettirdi. İmralı tutanakları bunu açıkça ortaya koyuyor. Ancak 6 yıl sonra buradan bir operasyon çıkarmak yargının da nasıl sopaya dönüştüğünü gösteriyor. Öte yandan, en hukuki görünen süreçlerin dahi aslında siyasi olduğunu anlatıyor.

VERGİ DE SINIFSALDIR, KENT SORUNLARI DA AYDINLANMA İLE İLGİLİDİR

Dayanışma Meclisi sınıf ve aydınlanma eksenli bir bakış açısıyla yola çıktığını ilan etti. İktidar ve düzen muhalefeti arasındaki kavgada aslında eksik olan tam da bu; emekçilerin gerçek ihtiyaçları bu kavganın iki tarafının da öncelikleri arasında bulunmuyor. Dayanışma Meclisi'nin çalışmaları bu noktada nasıl bir katkı yapacak?

BT: Keşke Dayanışma Meclisi'ne hiç gerek kalmasaydı. Keşke Türkiye'de kendiliğinden bir aydın hareketi emekçi sınıfların hakkının savunusunu yapsaydı. Maalesef Türkiye'de islamcılar ile ittifak halindeki liberal zihniyetin düşünce dünyasını belirlemesi, sonra da ilk baskıda kaçıp gitmesi, eleştirel düşüncenin anlık reaksiyona saplanması, Türkiye'nin aydınlanma ve sınıf eksenli bir doğrultuya ihtiyacı bir kez daha gösterdi. Türkiye'nin tüm meselelerini bu perspektifle yorumlaması gerekiyor. En uzak görünen vergi de sınıfsal bir meseledir, en ilgisiz olduğu düşünülen kent sorunları bile aydınlanma ile ilgilidir. Dayanışma Meclisi bu perspektifin altını çizerek, yön gösterecek, çıkış yolu sunacak.

Hollande'nin Cumhurbaşkanlığı döneminde tanıştı. Şiddet tehdidini bahane ederek kendi halkı üzerinde baskı kurma rahatlığı Macron'la devam etti. Sarı yeleklielerin üstüne sürülen polislerin müdahalesi çok sert olmuştur.

PELOSI "BURASI TÜRKİYE DEĞİL" DEDİ AMA... ABD BİR DEMOKRASİ Mİ?

Ya ABD? Temsilciler Meclisi'nin Demokrat Partili Başkanı Nancy Pelosi geçen hafta Trump'a yüklenirken "Türkiye'de değilsiniz, burası Amerika Birleşik Devletleri ve burası bir demokrasi" dedi. ABD nasıl bir demokrasi diye düşündük...

Aklımıza ABD siyasetine damgasını vuran emekçi düşmanlığı, anti-komünizm, ırkçılık, emekçilerin her türlü talebine karşı olağanüstü tahammülsüzlük ve polis şiddeti geldi.

Siyaset bir zenginler kulübü faaliyetine dönüştükçe sermayenin şu ya da bu ülkedeki temsilcileri artan bir küstahlıkla sesini yükseltenlere karşı sopa sallıyor. Bu düzende rekabet ve kâr hırsı sürdükçe, devlet çeşitli gerekçelerle şiddetini artırmaya devam edecek. Ta ki emekçiler örgütlenip bu baskılardan sinenlere veya pusulasını şaşırınlara özgürlüğün sömürsüz bir düzenden geçtiğini gösterene kadar.

PATLAMALARI HAZIRLIYOR

Selanik ile, iktidarın basına, yargıya, siyasete, toplumsal yaşama müdahalelerini konuştuk.

Dayanışma Meclisi üyesi olarak geçtiğimiz hafta HDP yöneticilerinin gözaltına alınmasıyla başlayan, çeşitli başka siyasi gruplara ve sosyal medya üzerinden görüşlerini ifade eden yurttaşlara dönük baskı ve cezalandırmalarla süren gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mehmet Baran Selanik: AKP iktidarı, ülkenin ekonomik olarak yıkımın eşiğine geldiği, işsizliğin tavan yaptığı, sağlık hizmetleri ve eğitim sisteminin çöktüğü bu dönemde bu sorunları örtbas etmek, gündemi değiştirmek adına 2014 yılındaki Kobani olayları ile ilgili yeni bir operasyon yaptı. Soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Başsavcısı'nın operasyondan çok kısa süre önce Cumhurbaşkanı'nın yanına gittiğini bir detay olarak görülmemeli.

Operasyonların siyasi olduğu aşikar. 6 yıl sonra kişilere soruşturma açılması demokratik hukuk devleti ilkeleri ile bağdaşmaz. Adil yargılanma hakkını ihlal eder nitelikte olan bu işlemlerin hukuki açıdan kabul edilmesi mümkün değildir.

HDP'li belediye başkanı ve milletvekillerine yönelik işlemler tek adam rejiminin, Kürtlere yönelik sürdürdüğü kriminalize etme ve sistemin dışına atma politikasının bir ürünü olduğunu düşünüyorum. Milyonlarca seçmenin oy verdiği bir siyasi partinin seçilmişlerine karşı yapılan bu saldırılar, halkın iradesine karşı da yapılmış sayılmaktadır. HDP'yi geriletme ve nihayetinde susturma amacıyla yapılan bu siyasi operasyon, tüm devrimci demokrat kesimlere yönelecektir. Muhalefeti susturmak ve sindirmek AKP'nin tek amacı. İktidarın Kürtlere yönelik saldırılarına karşı bu aşamada, demokratik kamuoyu, demokrasi güçleri, sol sosyalist güçler birlik olmalıdır.

Bir yanda bekçiler, yeni kurulan takviye hazır kuvvet gücü; diğer yanda AKP'li cumhurbaşkanının "saygı duymuyorum" dediği yargı kararları, meslek örgütlerini yeniden şekillendirme çabaları, sayıları on binleri bulan hakaret soruşturmaları... Elbette bu hukuksuzluk atmosferi bir anda oluşmadı, otoriterleşme bir gecede gerçekleşmedi. Bu noktaya nasıl gelindi? Kimlerin sorumluluğu var?

MBS: Ülkemizde faşizm koşulları mevcut. Olağan hale getirilen bir olağanüstü halin içindeyiz. Kararnamelerle yönetilen bir ülkeyiz. Yaşam hakkı başta olmak üzere, ifade özgürlüğü, toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı, seçme ve seçilme hakkı, adil yargılanma hakkı, basın özgürlüğü ortadan kaldırılmış durumda. İşkence yeniden hortladı. Yargının bağımlı hale getirilmesi

nedeniyle cezasızlık politikası normalleşti. Yasama, yürütme ve yargı erkleri arasında yargı, diğer iki erki aynı zamanda kontrol eder. Ülkemizdeki rejim değişikliği nedeniyle bu imkan da ortadan kalktı. Ülkenin, adı konmamış bir diktatörlük rejimi ile yönetilmesi devletin erklerinin de etkisizleşmesine, ülkenin karanlık bir döngüye girmesine neden oldu. Toplumsal muhalefetin de iktidar tarafından büyük bir saldırı ile karşılaşması iktidara faşist politikalarını yürütebileceği alan açtı.

KARANLIKTAN ÇIKIŞ TOPLUMCU BİR PROGRAMLA MÜMKÜN

Geçtiğimiz haftalarda Dayanışma Meclisi Sekreteryası'ndan Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir, "Halkın güncel nesnel ihtiyaçlarının demokratik yollarla ifade edilmesi açık bir gerekliliktir" demiş ve Dayanışma Meclisi'nin halkın sesinin kendine bulduğu yol olacağını ifade etmişti. Tam da bununla ilgili, Dayanışma Meclisi'nin bir üyesi olarak görüşünüzü sormak istiyoruz. Bu zorla, baskıyla ve şiddetle sindirme operasyonuna karşı halk korkusunu nasıl atmalı?

MBS: Toplumda çok büyük bir rahatsızlık söz konusu ancak mücadele etme noktasında bir yılmılık ve yorgunluk olduğunu düşünüyorum. Siyasi iktidarın muhaliflerine yönelik saldırılarına karşı ortak bir tepki ortaya konulmalıdır. Bugün, iktidarın tüm güçleri ile saldırdığı kesimlere sahip çıkılmalı, dayanışma arttırılmalıdır. Ülkenin içinde bulunduğu bu karanlıktan çıkışın toplumcu sol sosyalist bir programla mümkün olacağı açık. Muhalif kesimin kendisine yeni bir plan ve proje belirlemesi, demokratik muhalefetin kararlılıkla devam etmesi gerekmekte. Bu mücadele, topluma umut aşılayacak ve toplumdan karşılık bulacaktır.

Dayanışma Meclisi ve İzmir Barosu Yönetim Kurulu üyesi
Av. Mehmet Baran Selanik

Memleket değişirse hukuk da değişir

Türkiye’de siyasi iktidarların hukuk alanına dönük müdahaleleri yeni olmasa da AKP’nin 2002 yılında iktidara gelmesiyle birlikte yeni bir boyut kazandığı açık.

Zaten başka türlü de beklene-
mezdi; AKP adlı adınca cum-
huriyetin tasfiyesi misyonuyla
iktidara gelmişti. Memleketin tüm
kaynakları sermayenin talanına sınır-
sızca açılacak, laiklik tarihe gömüle-
cek, ülke, emperyalizmin güdümün-
deki uluslararası operasyonların baş
aktörlerinden biri haline getirilecekti.
Her bir unsuru sermayenin çıkarlarına
hizmet eden bu kapsamlı dönüşümün
başta işçi sınıfı olmak üzere toplumun
geniş kesimleri tarafından dirençle
karşılaşmaması imkansızdı. Direncin
kırılabilmesi için yeni bir hukuk düze-
ninin yaratılması gerekti. **Direnç kri-
minalize edilmeli, direnenler “suçlu”
haline getirilmeliydi.** AKP’nin işe 2004
yılında Türk Ceza Kanunu’nu ve Ceza
Muhakemesi Kanunu’nu yenileyerek ve
Özel Yetkili Ceza Mahkemelerini kura-
rak başlaması tesadüf değildi.

AKP’nin kendi hukuk düzenini yarat-
ma doğrultusundaki en önemli hamleleri
2008 sonrasında geldi. Abdullah Gül’ün
aday gösterileceği 2007 yılı cumhur-
başkanlığı seçimleri öncesinde Anayasa
Mahkemesi’nin TBMM’nin konuyla ilgili
toplantı ve karar yeter sayısı hakkında
aldığı “367” kararı nedeniyle yaşanan
tökezleme AKP tarafından bir kenara “not
edildi”. 2008 yılında yine aynı mahke-
meden AKP’nin, “laiklik ilkesine aykırı
eylemlerin odağı” olduğu saptaması geldi.
Saptama, partinin kapatılması kararıyla
neticelenmese de AKP açısından yargının
kökten dönüştürülmesi ihtiyacının en
önemli sinyallerinden birini vermiş oldu.

İDDİANAMELER ÇAĞI

AKP’nin hukuk alanını dönüştür-
me hedefi yalnızca kendisini hedef alan
girişimleri bertaraf etme perspektifiyle
sınırlı değildi. Yargı, **rejim değişikliğine
engel teşkil ettiği düşünülen her türlü
kesimi saf dışı bırakan** etkili bir saldırı
aracına dönüşmeliydi. Bu bağlamda kar-
şılaşılan en tipik durum, sonu gelmeyen
iddianamelerin uygulamada mahkeme
kararlarının yerini almasıydı. 2008 yılında
başlayan Ergenekon davası, onu takip
eden Balyoz davası, ardından gelen Şike
davası, KCK davası gibi davalar bu uygu-
lamanın en canlı örneklerini teşkil etti.

AKP ANAYASASI DA YETMEDİ

Önce 2010, ardından 2016 referan-
dumlarıyla değiştirilen anayasa, yürütme
erkinin elini her bakımdan güçlendiren
hükümleriyle AKP’ye kuvvetli bir hu-
kuki dayanak sağladı. Ancak bu durum,
AKP’nin büyük ölçüde kendisi tarafından

çizilen bu yeni sınırlara da tabi olacağı
anlamına gelmiyordu.

Hukuksuzluk, AKP hukukunun “mü-
temmim cüzü”, bütünleyici parçasıydı.

Hukuksuzluğun yerleşikleşmesinde
iktidara eşik atlatan şey, 15 Temmuz son-
rasında ülkenin olağanüstü hal koşulla-
rında KHK’lar ile yönetilmeye başlanması
oldu. On binlerce kişinin kamudan ihraç
edilmesinde, işçi grevlerinin iptal edil-
mesinde, belediyelere kayyum atanma-
sında kullanılan KHK’lar, olağanüstü halin
kaldırılması sonrasında da sirayet eden
sıradan bir uygulamaya dönüştü.

HUKUKSUZLUĞA KARŞI YENİ CUMHURİYETİ KURMA İRADESİ

Aradan geçen dönemde gerçekleşen
hukuk dışı uygulamaları saymakla bitir-
mek mümkün değil. Seçim kanunlarına
aykırı seçim güvenliği uygulamaları, keyfe
göre iptal edilip yenilenen yerel seçimler,
casusluk suçlamalarıyla hapse yollanan
gazeteciler, parodi niteliğindeki tezkere-
lerle vekilliği düşürülen milletvekilleri,
sayıları on binleri bulan “cumhurbaşkanı-
na hakaret” soruşturmaları...

Bu ülkenin emekçileri her yeni geliş-
menin ardından “nasıl baş etmeli?” soru-
suyla baş başa kalıyor. Bu soruya verilecek
yanıtın çerçevesi ne Tayyip Erdoğan’la,
ne “Saray rejimiyle” sınırlı tutulabi-
lir; **AKP’nin hangi misyonla iktidarda
olduğudur önemli olan.** AKP hukukunun
arkasında, onun sermaye çıkarları adına
cumhuriyete son verme misyonu yatıyor
demiştik. AKP’nin karşısına bu misyo-
nun kapsamına denk bir iradeyle, emekçi
sınıfların çıkarları doğrultusunda **yeni bir
cumhuriyet kurma iradesiyle** çıkılabilir
ancak.

● KADIN

Hem çocuklar hem ebeveynler için... Kreş haktır!

Geçtiğimiz hafta öğretmen bir çift, EBA'da canlı ders verdikleri sırada bir buçuk yaşındaki bebeklerini kaybetti. Neden? Sırf kendileri çalışırken çocuklarını birilerine 'emanet' etmek dışında seçenekleri olmadığı için... Sırf devlet, herkese ait bir haktan, kreş hakkından tüm yurttaşlarının yararlanmasını sağlamadığı için.

Vicdanı olan herkesi derinden etkileyen bu olay karşısında, bebeğin hayatı, ailenin geleceği kurtarılabilir miydi sorusu akıllardan gitmiyor. Peki, anne babalar için **bu kadar hayati olan bir hakkı** neden sağlamıyor devlet? İmkânları mı yok, buna ayıracak bütçesi mi yok örneğin? İkisi de var; bu yüzden mesele yoklukta değil, mesele tercihte. Devlet, elindeki bütçe ve imkânları yeterli sayıda kreş açmak için kullanmayı tercih etmiyor. Öğretmen maaşlarını bile bakanlığa yük olarak gören bir iktidar, kreş açmanın maliyetine mi katlanacak? Katlanmıyor; ama buradaki boşluğu fırsata çevirip "yatırım yapacak" sermayesi olanlara kapıları ardına kadar açıyor: Yatırım yeri tahsisi mi istersiniz, vergi indirimleri mi, teşvikler ve krediler mi istersiniz, yoksa KDV ve gümrük muafiyetleri mi? Yeter ki sermayedarlar kreş açsın, özel anaokulu işletsin ve böylece hem ceplerini doldurmuş hem de devleti bu "yük"ten kurtarmış olsun.

Kreş hakkına erişim sorunu, salgından önce de milyonlarca emekçi için yakıcı bir başlıktı. Herkesin yararlanabileceği sayıda kreş açmayan devlet, patronlara da bu yükümlülüğünden **sembolik bir meblağa denk gelen idari para cezasıyla** sıyrılmaya kolaylığını bahşedince meydan özel kreşlere ve anaokullarına kaldı. Böylece her ikisi de çalışan eşlere işe giderken binlerce lira verip çocuğu özel kreşe yollamaktan ya da çocuk büyüyene kadar ikisinden birinin evde oturup çocuğa bakmasından başka seçenek kalmadı. Günümüz gerçekliğinde çocuğa bakacak olan bu eş, genelde sigortasız ve düşük ücretlerle çalıştırılan, dolayısıyla işinden daha kolay vazgeçebilecek durumda olan kadınlar oldu.

Pek çok **emekçi kadın işinden ayrılıp**

çocuk büyütüyor; çocuğu ilkokula yazdırınca da çalışma yaşamına geri dönüyordu. Ancak salgınla birlikte okullar kapanınca, evden çalışan veya 'evde dahi kalamayan' anneler için çocuk bakımı içinden çıkılmaz bir probleme dönüştü. Bu durum hem kreş hakkının emekçi kadınlar için ne kadar yaşamsal olduğunu gösterdi, hem de kapitalist devletin yurttaşlarına hiçbir kamusal hizmeti para ödmeden kullanmadığını gözler önüne serdi.

DEVLET RAZI, SERMAYE RAZI, PEKİ ANNE BABALAR RAZI MI?

Böylece devlet, yurttaşlarına ücretsiz, koşulsuz ve yaygın olarak sağlaması gereken bir hizmeti, türlü kolaylıklarla özel sektöre devretmiş oldu. Satan razı, alanın zaten canına minnet; peki anne babalar razı mı?

Nasıl olsunlar? Belediyelerin kreşleri desek ancak kendi çalışanlarına yetiyor, MEB'in bir elin parmaklarını geçmeyen kreşlerini ise mahallelerde ara ki bulasın. Hal böyle olunca, çalışan anne babalara çocuğunu özel kreşlere göndermek dışında seçenek kalmıyor. Peki, bir emekçi, **aylık ücreti bin liradan başlayan bu kreşlere** çocuğunu nasıl yollayacak? İşte orası devleti ilgilendirmiyor; ister komşuya emanet etsin çocuğunu, ister kendi anne babasına. Ayrıca, mesele çocuk bakmaksa "Anneler ne güne duruyor?" diyor kapitalist devlet. Fabrikada çalışan kadın işinden ayrılıp çocuğuna baksın; plazada çalışan da güvenilir bir bakıcı bulsun, bu arada çocuğun zihinsel ve bedensel gelişimini takip etmeyi de sakın ha ihmal etmesin. Kısaca "Çocuk da yapsın kariyer de"; ki elâlem "süper anne" görsün. O

esnada devlet seyrine, özel okul patronları da ceplerine girecek okul taksitlerine baksın.

ÇOCUKLARI YAŞATAN BİR DÜZEN...

Buna mecbur muyuz? Bu işin çocuklarımız ölmeden, anne babalar üzülmekten çözülme ihtimali yok mu?

Elbette var! Çözüm sosyalist bir düzenden geçiyor.

İçinde yaşadığımız sömürü düzeni çocuk bakımını ve her tür ev işini kadınlara yüklesse de, sosyalizmin ilk yaptığı iş, **kadınları bu angaryalardan kurtarmak** oldu. Kadınlar kimi zaman kozmonot kıyafetleriyle uzayda, kimi zaman beyaz önlükleriyle laboratuvarında, kimi zamansa bir tiyatro sahnesinde, bir trambolinde, toplumsal hayatın her alanında eşit ve özgürdüler; Küba'da hala da öyleler.

Çocuklara kim mi bakıyordu? Ne komşular, ne büyükanneler. Her mahallede, her işyerinde açılmış ücretsiz bakım evlerinde, kreşlerde, süt mutfaklarında ürettiği özel mamalarla devlet bakıyordu tüm çocuklara. Her birini kendi çocukları bilerek, onların üstlerine titreyerek, eğitim süreçlerinde her tür fiziksel imkanı ve pedagojik desteği sağlayarak.

Sovyetler ve Küba bunu nasıl mı başardılar? Haftaya bu sayfalarda sizi, bu sorunun yanıtı karşılayacak.

● ÇEVRE

BİZ HALİLAĞA DİYELİM, SİZ CERATTEPE ANLAYIN...

Talanın hepsi bir

Türlü oyunlarla, her taşın altından çıkan tanıdık patronlarla doğanın talanı sürüyor. Şimdi de 68 ildeki 766 bölgeye yeni maden ruhsatı verilmesi için ihale açıldı. Bölgeler, paravan şirketler farklı farklı; ama olan biten aynı.

Devletin mülkiyetinde olan madenler ve doğal kaynaklar sermayeye nasıl peşkeş çekiliyor gelin yakından bakalım.

Devlet mülkiyetinde dedik ama bu kısmı lafta öyle; gerçekte var olan sermaye hükümdarlığı. Talan ettiği alanın bir tek tapusu yok sermayenin elinde, gerisi hepten hazır. Ormanın açılması, yolun yapılması, maden çıktıktan sonra tahribata müdahale edilmesi hepsi düşük bütçelerle devlet eliyle yapılıyor, talana hazır ediliyor.

Kirazlı Altın Madeni projesinin asıl sahibi Kanadalı şirketin yöneticisi "Orman izinleri için 5 milyon dolar ödedik" diyor. İki kilometre kareyi aşan çıplak alana bakıp maliyet hesabı yapıyorlar.

Verdikleri asıl zararı gözlerden saklıyorlar. Sanıyorlar ki suyuna havasına ortak çıkan büyük talancıya köylüsü de kentlisi de katlanmak zorunda. Ağaçlarını yaşatmak için dişiyle tırnağıyla su temin etmeye çalışan köylünün zar zor bulduğu **sulama suyu siyanür duşlarının tüketilecek**. Doksan milyon ton cevherin zenginleştirilmesi

sırasında her ton için en iyimser ihtimalle 200 litre temiz su kullanılacak. Topraksız, susuz, işsiz bırakılan köylüler de talancı şirketlerin kapısından içeri alınmayı bekleyecek.

Sektörün ileri gelenlerine göre ruhsatların yüzde 90'ı devletin elindeymiş, devletin bu alandaki tahakkümü bitmeliymiş, maden fiyatları

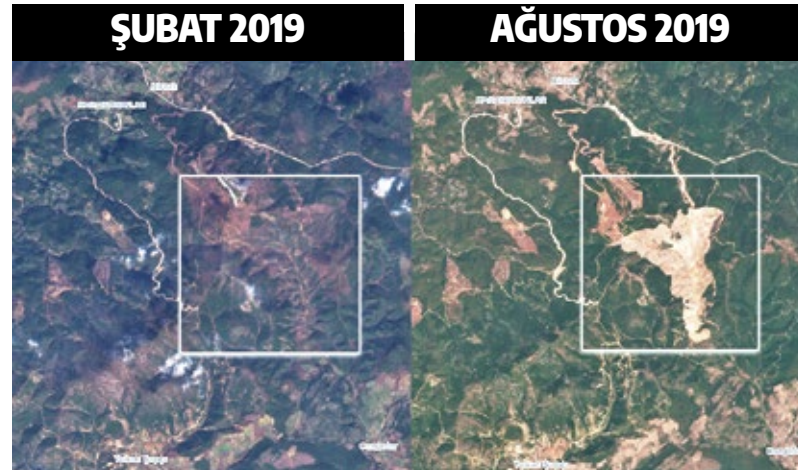
dünya piyasasında çok düşmüş, devlete verilen bunca hakla maden çalışmalarını çok zormuş...

Eee sormazlar mı bu kadar zor madem, ilgili ilgisiz, onca işinizi bırakıp ne demeye soyunuyorsunuz bu zahmetli işlere?

Ancak TEMA raporu, Halilağa Maden Projesi'nin de yer aldığı Çanakkale'de Çan ilçesinin yüzde 75'inin, Bayramiç'in yüzde 62'sinin, Ezine'nin yüzde 53'ünün, Lapseki'nin yüzde 47'sinin ve Yenice'nin ise yüzde 44'ünün özel madencilik şirketlerine ruhsatlı olduğunu söylüyor. Fiyakalı madencilik sektörü toplantılarından da öğreniyoruz ki yurtiçi üretime katkısı yüzde 1 civarındaymış devletten açık çek sahibi maden şirketlerimizin. Arkalarındaki desteği gören lokomotif sektör sanır!

MADENCİLİK ÖYKÜLERİ... BİRAZ TARİH, BİRAZ BUGÜN

Etibank ve MTA (Maden Tetkik Arama Genel Müdür-

lüğü) 1935 yılında kuruldu. Etibank'ın kuruluş amacı Türkiye'nin yeraltı kaynaklarını işletmek ve değerlendirmektir. Sanayinin ihtiyacı olan madenleri, endüstriyel hammaddeleri, enerjiyi üretmek ve ilgili bankacılık işlemleri temel faaliyet alanıydı. 1950'li yıllarda özel sektör eğilimli yöneticiler eliyle performansı düşürülen kuruluş, daha sonra siyasete endeksli gelgitler yaşadı. **1993 yılından itibaren özelleştirme saldırılarına maruz kalan kuruluş** parçalanarak özelleştirmeye uygun hale getirildi. 2000 yılında bağlı ortaklıklardan Eti Bakır A.Ş., Eti Krom A.Ş., Eti Elektrometalurji A.Ş. ve Eti Gümüş A.Ş. Özelleştirme İdaresi'ne devredildi. **Cengiz Holding, ilk olarak 2004 yılında özelleştirme kapsamında satın aldığı Eti Bakır Küre Tesisleri ve Eti Bakır Samsun Tesisleri ile madencilik faaliyetlerine başladı. Sermayenin devletin devletçiliği zamanla boyasını kusar...**

Cumhuriyet tarihi boyunca madencilik deneyimi olan ve elinde özel sermayeyi kat kat aşan finansal olanaklar bulunan devlet ve kurumlarının işletemediği değerli tesisler işte bu şekilde özelleşti. Diyanet İşleri için milyarlarca liralık bütçeler ayırabilen devlet, Türkiye'de bakır eritme ve elektroliz konusunda tek işletme olan ve girdisi, çıktısı, pazarı belli olan, ticari riski bulunmayan rakipsiz tesisi işletip kapasitesini artırma konusunda nedense "yetersiz" kaldı.

ÇED PARODİSİ

Bir bakır madeni olarak sunulan Halilağa projesine gelince, Liberty Gold ve Teck Resources Ltd. 2019 yazında Halilağa projesindeki yüzde 40 ve yüzde 60 olan paylarını 22+33 milyon dolar olmak üzere toplam 55 milyon dolara Cengiz Holding'e bağlı Truva Madencilik'e taksitli satarak projeden çıktılar.

Projenin geçmişte ha-

zırlanan teknik ve fizibilite raporlarına göre sahada bakır oranı sadece yüzde 0,28, yani Cerattepe bölgesine göre son derece verimsiz bir maden. Aynı fizibilite raporları ton başına 0,3 gram altın raporluyor. Bunun anlamı işlenen her ton cevherde bakır değerinde altın bulunduğu. Ancak projenin ÇED başvuru dosyasında altın ile ilgilenilmediği bilgisi yer alıyor. Bunun bir yanıltmaca olup olmadığını zaman gösterecek. İster altın, ister sadece bakır çıkarılsın, maden bölgesinde yapılacak cevher **zenginleştirme (flotasyon) işlemi sırasında siyanür kullanılacağı** teknik raporlarda yer alıyor. Su kullanımına gelince, 17,5 kilometrekarelik bir alanın yüzey suyuna el koyarak bir yıllık su ihtiyacı olan 2,8 milyon metreküp suyu ele geçirecekleri de teknik değerlendirmelerde yer alıyor. ÇED raporunun 6 kilometrekarelik bir alan için sunulmasına rağmen bunu kat kat aşan bir yüzey suyunun hesaplanmış olması bu göz boyamaya dayalı ÇED parodisi düzeninde bizi hiç şaşırtmıyor.

Değişen sadece bölgenin adı, talan ise her yerde aynı!

DOĞAYI VE KENTİMİZİ SERMAYENİN ELİNDEN KURTARACAĞIZ!

Çanakkale'nin dört bir yanında devam eden tahribat ve geri döndürülemez sonuçlarına karşı mücadele etmek bir insanlık görevidir.

AKP iktidarı insan sağlığını, insan hayatını hiçe sayarak bir dizi karar almaya ve tüm kaynaklarımızı rant için sermayeye teslim etmeye devam ediyor. Kıyılarımızı zapt ediyor. Tarihi mirasımızı yok ediyor. Dağıttığı maden ruhsatlarıyla yalnızca yeraltı kaynaklarını birilerinin çıkarları için seferber etmekle kalmıyor, aynı zamanda içme ve sulama suyumuzu tüketiyor. Tarım arazilerini kullanılamaz hale getiriyor. Yapımı devam eden boğaz köprüsü, ihtiyaç olmayan bir köprüye milyarlar harcanması ve kentin ormanlık alanlara doğru genişletilmesi anlamına geliyor. Bölgede geçtiğimiz aylarda çıkan ve tamamen söndürülmesi günler süren yangınlar da halen belleğimizde çok taze bir yer tutuyor.

Alamos Gold'la verilen ve tüm ülkemizde yankı bulan mücadele sadece bir başlangıçtı. Sermaye düzeninin saldırıları devam ettiği müddetçe biz de mücadelemizi büyötmeye devam edeceğiz. Bölgemizde gerçekleştirilmesi planlanan bir dizi proje ile mücadele etmek ve sermayeye karşı örgütlü gücümüzü büyötmek başta komünistler olmak üzere, emekten, insandan, doğadan yana olan herkesin görevidir.

Bu çerçevede bölge örgütlerimiz yapılmakta olan ve yapımı planlanan tüm projelerin derhal durdurulması ve tüm bu faaliyetlerin halkın çıkarları ve çevresel etkileri göz önünde bulundurularak kamusal bir faaliyet alanı haline dönüştürülmesi talebiyle mücadeleyi büyötmektedir.

TKP Çanakkale İl Örgütü

• SİYASET

Mavi ve yeşilin ilçesi Sarıyer'de üçüncü renk kıvılcık olacak

TKP Sarıyer Örgütü ile, Boğaz kenarındaki bu ilçenin farklı dinamiklerini, olanaklarını ve zorluklarını konuştuk. Hedefleri net: Emekçiler örgütlenecek, Sarıyer'i yağmacıların elinden alacak.

Sarıyer, İstanbul'un giderek azalan ormanlık alanlarının önemli bir bölümünü barındıran, boğazı ve yalılarıyla kadraja giren büyük bir kent. Biraz daha yakından bakarsanız, boğaz manzaralı lüks villaların, lüks sitelerin, yalıların hemen yanında, emekçilerin yoğunlaştığı gecekondu mahallelerini görürsünüz.

Bu ilçe, İstanbul'un geri kalan yerlerindeki plazalara, şantiyelere emekçilerini yollarken, kendi sınırlarındaki üniversitelerde bilim emekçilerine, Boğaz'ın lüks restoran ve kafelerinde hizmet emekçilerine, evlere temizliğe giden emekçi kadınlar gibi çok farklı alanlarda işçilere ev sahipliği yapıyor. İnsanları gecekondu mahallelerinde bir mahalle hayatı yaşarken aynı anda bir metropolde de var olmaya çalışıyor. Bu kadar farklı özelliklere sahip bir yerde mücadele etmek çeşitli olanaklar ve zorlukları bir arada barındırıyor.

Sarıyer Merkez'de yeni binamızı 2017 yılında açtık. 2019 Mart'ında ise Sarıyer Merkez Semt Evimizi kurduk. Burada misafirlerimizin faydalanabileceği ufak bir kütüphane oluşturduk. Klasik müzik atölyelerinden çocuk etkinliklerine, popüler bilim üzerine sunumlardan aydınlanma seminerlerine bir dizi etkinlik gerçekleştirdik.

Bu senenin başında, TKP'nin 13. Kongre hazırlıkları kapsamında düzenlediğimiz örgüt konferansında, partimizin yerleşme hedefleri doğrultusunda örgütümüzü yeniden yapılandırdık. İlk hedefimiz, Sarıyer'in emekçi mahallelerinden biri olan Resitpaşa'da güçlenmek ve burada bir semt evi açmaktır.

SEMT EVİMİZİN YAPABİLECEĞİ ÇOK ŞEY VAR

Partimizin 100. Yaşında yaptığı **Omuz Ver çağrısı** mahalleli emekçilerde güçlü bir karşılık buldu. Şu an ise, aramıza yeni

katılan TKP gönüllüleri ile birlikte bir semt evi kurmanın planlarını yapıyoruz. Pandemi döneminde kriz koşulları daha da ağırlaşırken, burada açılacak semt evimizin yapabileceği çok şey var. Burası, eğitim hakkı gasp edilen çocuklarımıza bir okul olacak. İş yerinde ve evde çifte sömürüye maruz kalan kadınların kuracağı kadın dayanışma komitelerinin toplanacağı bir merkez olacak. Yaklaşan büyük depreme karşı dayanışmayı burada birlikte örgütleyeceğiz. Patronların Ensesindeyiz Dayanışma Ağı hukukçu ve uzmanlarının desteğiyle, emekçilerin karşılaştığı sorunlara birlikte çözüm arayacağız. Mahallelinin yaz akşamları beraber film izleyeceği, kitap sohbetleri yapacağı, saz atölyesinin sesinin ve çocuk kahkahalarının mahalleye yayılacağı bir semt evi için kolları sıvadık. Bu çalışmaların bir kısmına henüz semt evimiz açılmamışken başladık, semt evimizle çok daha güçlü hale gelecektir.

Partimizin 100. yılı vesilesiyle başlattığı örgütlenme hamlesiyle beraber, Sarıyer örgütünde geçtiğimiz son bir ayda çok sayıda yeni yoldaşımız aramıza katıldı. **Resitpaşa'dan Hisarüstü'ne, Çayırbaşı'ndan Maden Mahallesi'ne, Tarabya'dan Mas-**

lak'a Sarıyer'in birçok mahallesinden yeni yoldaşlarımızla bugün çok daha güçlüyüz. Emekçiler örgütlenecek, Sarıyer'de daha çok söz sahibi olacak ve Sarıyer'i yağmacıların elinden alacak. Sarıyer denince akla artık sermayenin 3. Köprü ve İstanbul Havalimanı gibi **doğa düşmanı rant projeleri değil, daha önce Kavel direnişinde olduğu gibi örgütlü işçileri** gelecek. Sarıyer'in mavi ve yeşilinin yanına kızılı da ekleyeceğiz.

EMİRGAN SIRTLARINDA BİR MAHALLE: REŞİTPAŞA

Reşitpaşa, Emirgan sırtlarında, İstanbul Teknik Üniversitesi'ne ve İstanbul Borsası'na komşu, yaklaşık 18 bin kişilik bir emekçi mahallesi. Mahallede sınıfsal farklılaşma kendisini açık bir şekilde gösteriyor. Mahallenin önemli bir bölümünün tapu sorunu var. Mahallenin tapu sorunu olmayan yerlerinde ise lüks müstakil villalar ve siteler yer alıyor. Geçim derdinin en önemli sorunların başında geldiği mahallenin bir ucunda lüks tüketimin merkezlerinden İstinye Park AVM bulunuyor. Emekli nüfusu fazla, gençler arasında ise işsizlik yüksek. Kadınların önemli bir bölümü civardaki zengin muhitlerde ev işlerinde çalışıyor, bir bölümü ise Emirgan'daki köşklere, çeşitli kafe ve restoranlarda temizlik ve mutfak kısmında ucuz işgücü olarak çalışıyor. Diğer bir önemli sorun ise eğitim sorunu. Pandemi ile birlikte geçilen uzaktan eğitim modelinden olanaksızlıklar nedeniyle faydalanamayan çok sayıda öğrenci var. Son zamanlarda göçmen işçi sayısı da giderek arttı. Çoğunlukla Filipinli kadınlardan oluşan göçmen işçiler ev işlerinde çalışıyor. Mahallede, diğer yerlerde olduğu

Sarıyer'de sınıfsal farklılaşma kendisini açık bir şekilde gösteriyor. Sarıyer sınırları içinde bir yanda yoğun bir emekçi yaşamı var. Bir yanda da pandemi döneminde Hacı Sabancı'nın "sakin ol şampiyon" dediği yalı var.

gibi cemaat ve sıbyan mektebi örgütlenmesi göze çarpıyor. "Sağcı" bir mahalle olduğu zannedilse de ilerici, aydınlanmacı karakteri güçlü bir taban var. Mahallenin, sağ oyların yüksek olduğu sokaklarda yürüttüğümüz çalışmalarda "Komünistleri böyle bilmezdik" diyen mahallelilerin

sayısı artıyor. Elazığ depreminin ardından düzenlediğimiz dayanışmada ya da doğalgaz faturalarına itiraz çalışmalarında karşılaştığımız ilgi bunu gösteriyor. Çünkü sorunların ortak olması ve giderek yakılaşması emekçiler ile emekçilerin partisi arasındaki mesafeyi kısaltıyor.

► BİZE YAKIŞAN TÜRKİYE'Yİ BERABER KURACAĞIZ

Sarıyer'de TKP'ye yeni katılan parti gönüllülerine, mücadeleye nasıl katıldıklarını, amaçlarını, ideallerini sorduk.

Elmas (Reşitpaşa mh.)

Ülkemizde yaşadığımız gelir adaletsizliği, yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele etmek için kendimi yalnız hissediyordum. Partili arkadaşlarla tanıştıktan beri kendimi bu konuda yalnız hissetmiyorum.

Önce partideki insanları sevdim, daha sonra gelir eşitliği, adalet ve kadın hakları mücadelesi için parti gönüllüsü oldum. Birlikte başaracağız!

Emir (Tarabya mh.)

Tüm hakların eşit olduğu, tam bağımsız ve sosyalist bir ülke için, içimizdeki öfkeyi doğru alanda enerjiye çevirebileceğimiz bir yer olduğu için, karşısında durduğu hiçbir şeyin, günü gelip yanında yer almayacak tek parti olduğunu bildiğim için, daha fazla vakit kaybetmeden, kişisel olarak sürdürdüğüm mücadeleyi, örgütlü bir şekilde parti saflarına taşımak için gönüllü oldum.

Ötekilerin olmadığı, berikilerin kayırılmadığı bir coğrafyada yaşamak için, partiyle birlikte mücadele edeceğim.

Dayanışmayla..

Özgür (Reşitpaşa mh.)

Son zamanlarda daha da belirginleşen kriz, yoksulluk ve din sömürsünden fazlasıyla rahatsızdım. Evde, işyerinde bunları düşünerek yaşamak ve hareket edememek beni çıkmaza sokuyordu. Bu problemlere karşı, benimle aynı şekilde bunları dert edinen insanlarla yani partiyle birlikte mücadele etmeye karar verdim ve parti gönüllüsü oldum. Bize yakışan Türkiye'yi beraber kuracağız.

Doğan (Çayırbaşı mh.)

Ben eski bir CHP üyesi olarak partinin şu anki politikasından ve yürümüş olduğu çizgilerden ayrıldığım için ve de bana uymadığından, biraz kendimce düşünüp benim ideolojime daha yakın olan ve de mücadele edebileceğim TKP'ye üye olmayı seçtim. Haksızlıkların karşısında durmak için...

Meryem (Reşitpaşa mh.)

İnsanın insana kulluğunu yıkan, laik, adil ve kardeşçe yaşama ümidi uyandıran bu yapıda yoldaş olmak ne büyük bir gurur. "Kapanın el kapıları, bir daha açılmasın, Yok edin insanın insana kulluğunu, bu dâvet bizim..."

● PE DAYANIŞMA AĞLARINDAN...

ANKARA'DA İKİ YENİ DAYANIŞMA AĞI KURULDU

Patronların Ensesindeyiz Ağı'na her gün gelen patron ihbarları işçileri bir araya getirmeye devam ediyor. İşçiler işyerinde, çalıştığı sektörde yaşadıkları sorunları tartışmaya, dayanışmaya, yan yana gelerek ortak mücadeleye devam ediyor. Birçok şehirde yeni kurulan işçi dayanışma ağları emekçilerin yalnızlığına dayanışmayla ilaç olurken, beraber mücadeleyle haklarını kazanmanın aracı oluyor.

Bu hafta Ankara'da yola çıkışını duyuran iki yeni dayanışma ağı oldu. Biri ülkenin birçok yerinde üretim tesisi, deposu, merkez binası olan Türk Tuborg firmasında çalışan fabrika, satış, pazarlama emekçileri, diğeri ise pandemi döneminde kendilerini korumaya dahi alamayan market emekçileri. Her iki dayanışma ağında yer alan emekçiler, yaptıkları ilk toplantılarda ortak taleplerini belirleyerek mücadelelerine başladı.

İşçiler yaşadıklarını ve dayanışma ağlarını nasıl kurduklarını anlattı.

TUBORG İŞÇİLERİ ÖRGÜTLENİYOR: "ARTIK ÇARESİZ VE YALNIZ DEĞİLİZ"

Tuborg'da neler yaşıyorsunuz?

Öncelikle işe başladığım günden bu yana değişik şekillerde baskılar, hak gaspları devam ediyor. Örneği çok olan bu baskı ve hak gaspları ben işe başlamadan önce de varmış. Ödenmeyen fazla mesailer, rutin mobbingler... Ücretler, asgari ücret seviyesinde ya da biraz üzerinde. Normalde mesaimiz saat 17.00'de bitmesine rağmen yöneticiler saat 20.00'ye

kadar çalıştırıp fazla mesai vermemek adına bunu sözlü olarak bildirir. Bunu yapmak istemediğinde "Seninle görüşürüz" denerek tehdit edilirsin. Pandemi de hak kayıplarımız daha da arttı. Yıllık izinlerimizi gasp ettiler, primlerimizi kestiler. Bir de iş hiç bitmiyor; satışçıysan tablet hep yanında olacak, ne gecen var ne gündüzün, ne hafta sonun. Yanlarına tablet almak istemedikleri zaman da "Satış sektörü böyle, ister çalış ister çalışma" gibi laflarla tehdit ediliyorlar.

Patronların Ensesindeyiz Ağı ile nasıl tanıştınız?

Kendimizi çaresiz, yalnız ve yöneticilerin insafına kalmış olarak hissettiğimiz bir zamanda arkadaşlarımızdan birinin Patronların Ensesindeyiz Ağı'ndan bahsetmesi üzerine internetten araştırmaya başlayıp birçok iş yerinde verdikleri mücadeleler, kazanımları ve işçi hakları

üzerine ortaya koydukları kararlılığı gördük ve bu sebeple tanışmak istedik. Daha sonra Türkiye'nin çeşitli illerinde Tuborg çalışanı olan arkadaşlarımızla da aynı mobbing, baskı ve sömürüye maruz kaldığımızı fark ettiğimizde birlikte mücadele etmek ve örgütlenme gerekliliğini hissettik. Bunun üzerine Tuborg emekçileri olarak PE çatısı altında bir dayanışma ağı kurmaya karar verdik.

Dayanışma ağı ile ne amaçlıyorsunuz?

Türk Tuborg'un Türkiye genelinde binlerce çalışanı var. Ancak bizim bir araya gelmemizi engelleyecek kimi tedbirlerin alındığını da biliyoruz. Örneğin öğle yemeklerinde bir araya gelmemiz, sabahları birlikte kahvaltı yapmamız yasak. Çeşitli şehirlerde bulunan Tuborg merkezlerinin farklı iş kollarından gösterilmesi ise sendikal faaliyetlerin önüne geçmekte. Yani ne zaman birileri bir haksızlık görüp sesini yükseltse tepesinde bir yöneticinin bittiğini gördük. Dayanışma Ağı bizim için kendimizi yalnızlıktan kurtarıp hakkımızı, emeğimizin karşılığını alabilmemiz için bir araya gelmemizi, örgütlü bir güç olmamızı sağlayacak.

Biz Türk Tuborg çalışanları olarak insani bir yaşam için gerekli olan taleplerimize sahip çıkmak zorundayız. Patronların türlü hile ile gasp ettikleri haklarımızı almak ve bize uyguladıkları tüm baskı, mobbing ve sömürüye karşı birlikte mücadele etmek zorundayız. Çağrımız tüm Tuborg emekçilerinedir. Patronların Ensesindeyiz Tuborg Emekçileri Dayanışma Ağı'na omuz verelim.

MARKET İŞÇİLERİ: İŞÇİLER VAR OLDUKÇA MÜCADELELERİ SÜRECEK

Markette neler yaşadınız?

Bir defasında işten çıkarmaya kalktılar. Hem de istifaya zorlayarak... Sebep olarak müşteri şikayetini gerekçe gösterdiler. Bir müşterinin şikayeti sizin yıllarca harcadığınız emekten daha önemli.

Mesai saatleri içerisinde temel ihtiyaçlarınızı bile karşılamak çok zor. Kasada su içmenize dahi izin verilmiyor. Saatlerce su içemediğimiz, yemek yemeden geçirdiğimiz günler oluyor.

Mesai saatleri belli değil, işin durumuna göre istedikleri kadar uzun çalıştırabiliyorlar. Sizin bir hayatınız olamıyor, dinlenmeniz ise yöneticilerin insafına kalmış.

PE ile nasıl tanıştınız?

İşten çıkarılmam hakkında iş arkadaşlarımla konuşurken bir arkadaş kulak misafiri olmuş. Direnmem gerektiğini ve yardımcı olabileceğini söyledi. Bu sayede haklarımın farkına vardım ve istifa etmediğim için işten

çıkarılmadım.

Dayanışma ağı ile neyi amaçlıyorsunuz?

Ulaşabildiğim kadar çok işçi kardeşime bahsederek onları da haklarına dair bilinçlendirmek, çalışanların haklarının gasp edilmesine ve sömürülmesine engel olmak istiyorum.

Tüm emekçi dostlarıma sesleniyorum. Lütfen sesinizi kısmayın, sinmeyin. Sizler olmadan patronlar para kazanamaz. Bizler sadece hakkımız

OTELLERDE DAYANIŞMA BÜYÜYOR PE OTEL EMEKÇİLERİ DAYANIŞMA AĞI

Otel işçileri salgının başladığı günden bu yana krizden belki de en fazla etkilenen işçi kesimlerinden biri oldu. Patronlar cephesinde paket üstüne paket açıklanırken otel işçileri salgının ilk günlerinden itibaren ücretsiz izin dayatmasıyla, keyfi işten çıkarmalarla, ağır mobbinge karşı karşıya kaldı. İşçiler kıdem, ihbar tazminatları dahi ödenmeden kendilerini kapının önünde buldu. Tam anlamıyla bir işçi kıyımı yaşandı. İşten çıkarmaların sözümlü ona yasaklandığı Nisan ortasına kadar turizm patronları alan temizliğini çoktan yapmıştı.

BEŞ YILDIZLI OTEL BEŞ YILDIZLI SÖMÜRÜ

Elit World Otel Grubu ücretsiz izin yasalaşmadan önce binlerce işçisini onaylarına gerek duymaksızın mail yoluyla ücretsiz izne çıkardı. Hilton, Grand Hyatt, Radisson Blu, Fairmont, The Stay, Wyndham, Side Lilyum, Titanic, Marriot ve daha adını sayamadığımız birçok otel kaos ortamından faydalanarak ücretsiz izin fırsatçıları arasına katılmakta gecikmedi.

Hükümetin açıkladığı kısa çalışma ödeneği uygulaması en başından itibaren turizm işçisinin mağduriyetini gidermekten uzaktı. **Sezonluk turizm işçileri ve sayıları 1,5 milyonu bulan göçmen işçiler** kısa çalışma ödeneği için gerekli şartları sağlayamadığından bu ödenekten yararlanamadı. Göçmen işçiler zaten salgın öncesinde de kayıtsız, güvencesiz ve her tür-

lü haktan mahrum olarak çalıştırılıyordu. Hukukun bu süreçte resmen askıya alınmış olması işçilerin hakkını arayabileceği yasal zemini de ortadan kaldırmış oldu. Her ne kadar Nisan ayında kısa çalışma ödeneğinin kapsamı genişletilerek askıdaki personelin ödenekten faydalanabileceği "müjdelense" de **sektörde kayıtsız çalışmanın bu denli yaygın olması** bu uygulamanın da işlerliğini boşa düşürdü. Ücretsiz iznin yasallaştırılmasıyla birlikte kısa çalışma ödeneği başvurusu turizm patronlarının lütfu haline gelmiş oldu. Sonuç olarak turizm emekçileri sadaka denebilecek bir ücrete mecbur bırakıldı.

KORONA VAKALARI GİZLENDİ

Salgın önlemlerinin gevşetilmesiyle birlikte tatil beldelerindeki oteller yeniden faaliyete geçti ancak işçiler bu kez de canları pahasına çalışmaya devam ettiler. Otel patronları korona vakalarını gizleme eğilimine girdi. Emekçilerin sağlıklı bir karantınadan ziyade bir çeşit tutsak gibi lojmanlarda tutulduğuna, köle gibi çalıştırıldıklarına dair ihbarlar ulaşmaya başladı ağımıza. İstanbul gibi otel doluluğu kültür turizmine bağlı şehirlerde otellerin doluluk oranları yaz aylarında da oldukça düşüktü. Çoğu otel işçisi ücretsiz izne

gönderilerek üç kuruşa mahkum bırakıldı. Dayanışma ağındaki dostlarımızın simit satarak geçinmeye çalıştığını biliyoruz. Halen bu otellerin ne zaman açılacağı belirsizliğini koruyor.

HİÇBİR ŞEY BİTMEDİ, YENİ BAŞLIYORUZ

PE Otel Emekçileri Dayanışma Ağı tüm bu süreçte otel emekçilerinin mücadelesine ortak oldu. Virüsten değil açlıktan öleceğini haykıran otel işçilerinin sesi oldu. İşyerlerinde yaşanan haksızlıkları ifşa etti. Bazı otellerde işçiler komiteleşerek mücadele kararlılığı gösterdi ve haklarını aldılar. Otel işçileri bu süreçte örgütlü hareket etmenin kıymetini daha iyi anladı. Otel emekçisi dostlarımızla neler yapabileceğimiz üzerine konuşmaya, tartışmaya devam ediyoruz. PE Otel Emekçileri Dayanışma Ağı ile hareket eden otel işçilerinin sayısını, işyeri komitelerini arttırmayı hedefliyoruz. Otel işçileri otellerine döndüğünde hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyoruz. Hiçbir şey bitmedi. Aslında yeni başlıyoruz.

olani istiyoruz. İnsanlık dışı ağır çalışma koşullarına kayıtsız kalmamalıyız. Haklarımızı ve emeğimizi sömürenler bilmelidir ki; işçiler yalnız değildir. Bizler ancak bir aradayken güçlüyüz. Onlar bunu çok iyi biliyor ve bizim birleşmemizi istemiyorlar.

Gelin, onların en korktuğu şeyi yapalım: "Birleşelim." İşçiler var oldukça mücadeleleri sürecektir. PE olduğu sürece işçiler yalnız kalmayacaktır. Tüm işçileri PE çatısı altında toplanmaya çağırıyorum.

DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU 75 YAŞINDA

Dünya Sendikalar Konfederasyonu (DSF), 3 Ekim 1945'te Paris'te o tarihe kadar görülmuş en geniş uluslararası işçi toplantısını gerçekleştirerek kuruldu.

II. Dünya Savaşı'nın Nazi Almanyası'nın teslim oluşu ve SSCB'nin zaferi ile sonlanmasından hemen önce Şubat 1945'te Londra'da 53 ulusal ve uluslararası örgüt ve toplamda dünya çapında 60 milyon işçiyi temsilen 204 delegenin katılımıyla Birinci Dünya Sendikalar Konferansı, savaşa ve faşizme karşı işçi sınıfının birliğin oluşturmak amacıyla toplandı.

Şubat Konferansında hazırlıkları tamamlanan Dünya Sendikalar Federasyonu ise, Paris'te 55 ülkeden 56 ulusal, 20 uluslararası örgütten, dünya çapında 67 milyon işçiyi temsil eden delegasyonun katılımıyla kuruldu.

Faşizmi yenen ve savaşa son veren işçi sınıfının önderliği ile kurulan DSF, ku-

ruluş kongresinde anayasasına yazılmak üzere, savaş çıkırtkanları ile mücadele etmeyi ve kalıcı bir barışı kurmayı temel amaçlarının başına koydu. Uluslararası düzeyde işçi sınıfının mücadele birliğinin örgütü enternasyonalist ilkelerle sınıf sendikacılığının öncüleriyle mücadeleye başlamış oldu.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİN 75. YILI

DSF kuruluşundan hemen sonra İspanya ve Yunanistan'da faşizme karşı direnişi destekleyen, İran'da hakları gasp edilen ve baskı gören işçi önderlerinin yanında duran, Güney Afrika'da zalimce baskı gören grevdeki maden işçilerinin

siperinde olan bir çatı örgüt oldu.

Sonrasında, işçi sınıfının uluslararası boyutta karşı karşıya kaldığı her saldırı döneminde de varlığını ve cephesini korudu. DSF, İngilizce konuşulan Afrika, Fransızca konuşulan Afrika, Avrupa, Kıbrıs, Orta Doğu, Asya Pasifik, Latin Amerika ve Karayipler ve Kuzey Amerika'da bölgesel ofisleri üzerinden etkinliklerini sürdürüyor.

Bugün hala kuruluş döneminde belirlediği ödün vermeyen çizgide, işçi sınıfının enternasyonalist birliğiyle onurla yoluna devam ettiğini ilan ederek, 75. yılını kutluyor. DSF, 3 Ekim gününü işçi sınıfının zorlu koşullarda yürüttüğü mücadelelere adayacağını, ve dünyanın her köşesinden gelecek eylemlilik örnekleriyle kutlayacağını açıkladı.

BİRLİK SENDİKASI GELİYOR

TÜM İŞÇİLERİN BİRLİK MÜCADELE VE DAYANIŞMA SENDİKASI KURULDU

ÖZEL OKUL ÖĞRETMENLERİ SENDİKALAŞIYOR

AVM'LERE SENDİKA GİRİYOR

MARKET MAĞAZA İŞÇİLERİNİN YALNIZLIĞI SONA ERİYOR

SET İŞÇİLERİ, KÜLTÜR-SANAT EMEKÇİLERİ ÖRGÜTLENİYOR

İŞÇİ AVUKATLAR BİR ARAYA GELİYOR

TÜM SEKTÖRLERDEN İŞÇİLERİN BİRLİKTE ÖRGÜTLENECEĞİ

BİRLİK SENDİKASI GELİYOR

YALNIZ KALMA

BİRLİK OL

DAYANIŞMA GÖSTER

**HAKLARIN
İÇİN
MÜCADELE ET**

**BİRLİK
SENDİKASINA
ÜYE OL**

İŞÇİNİN HUKUK KÖŞESİ

Ayrımcılık ve eşitsizlikler kader değil

KADIN EMEKÇİLER HAKLARINIZI BİLİN...

► Çalıştığım işyerinde aynı işi yapan bir erkekten daha düşük ücrete çalıştırılıyorum, ne yapabilirim?

İş Kanunu'na göre hiçbir işçi; dil, ırk, renk, siyasi düşünce, felsefi inanç ya da cinsiyet gibi sebeplerle ayrımcılığa uğrayamaz. Kadın emekçilerin aynı işi yapan erkek çalışma arkadaşlarından daha düşük ücretle çalıştırılması ise bu yasağa aykırıdır. Patronlar bu yasağın etrafından dolanmak için genellikle, işçilerin aldıkları ücretleri birbirlerinden gizlemelerini istemektedirler. Ancak Yargıtay bu konuda "Eşitlik gizlilikten önce gelir" diyerek, işçinin aynı işte ve kıdemdeki çalışma arkadaşının ücretini bilmeye hakkı olduğu görüşündedir.

Eğer böyle bir durumla karşı karşıya kalırsanız; öncelikle noterden gönderebileceğiniz bir ihtarname ile maaşınızın eşit seviyeye getirilmesini isteyerek işinize devam edebilir, haksızlığın sürmesi halinde ise iş sözleşmenizi haklı nedenle feshedip kıdem tazminatınızı ve aradaki ücret farkını almak üzere yasal yollara başvurabilirsiniz.

► Çalıştığım işyerinde sigortasız çalıştırılıyorum, bunu nereye şikâyet edebilirim?

İşe girdiğiniz ilk günden itibaren sigortanız başlatılmak zorunda. Patronlar genelde deneme süresini öne sürerek bundan kaçınmaya çalışıyor, ancak deneme süresi sigortanızın başlatılmasına engel değil. Eğer sigortasız çalıştırılıyorsanız, yaşadığınız ildeki SGK İl Müdürlüğü'ne dilekçe vererek veya ALO 170'i arayarak patronunuzu şikâyet edebilirsiniz. Şikâyetinizden sonra durumun SGK müfettişlerince tespiti halinde sigortanız işe girdiğiniz gün itibarıyla başlatılabilecektir. Öte yandan sizi sigortasız çalıştıran patronunuz da idari para cezası ödemekle cezalandırılabilir.

► Doğumdan önce ve sonra, ne kadar süre doğum izni kullanabilirim?

Doğum izni, doğumdan önce sekiz, doğumdan sonra sekiz hafta olmak üzere toplam 16 haftadır. Kadın işçi kendi isteği ve doktorunun da onayıyla bu süreler doğumdan önce üç, doğumdan sonra on üç hafta olacak şekilde de kullanılabilir. Ayrıca bu süreler bittiğinde de, ücretsiz de olsa, altı aylık SGK Doğum izni hakkınız vardır. Patronunuz bu süreler boyunca sizden işe gelmenizi isteyemez, gelmediğiniz için sizi işten çıkaramaz; süreler bitip işe döndüğünüzde de görevinizi ya da görev yerinizi değiştiremez. Yaparsa bu ayrımcılık yasağına aykırı olur. Bu durumda sizin kıdem ve hatta dört aylık ücretiniz tutarındaki ayrımcılık tazminatı da alarak işten ayrılma hakkınız doğar.

Yine doğum yapan kadın işçinin, çocuğu bir yaşına gelene kadar, ilk altı ay üç, sonraki altı ay günde bir buçuk saat emzirme izni vardır veya kısmi süreli çalışabilir. Bu sürenin hangi saat diliminde ve kaç bölünerek kullanılacağına işçi karar verir. Yüz ile yüz elli kadın işçinin çalıştığı işyerlerinde emzirme odası kurulması zorunludur.

► Hamile olduğum halde işyerinde ağır işlerde çalıştırılıyorum, buna karşı ne yapabilirim?

Kadın emekçiler, gebe olduklarının tespit edildiği tarihten çocuk bir yaşına girene kadar gece vardiyalarında, ağır işlerde ve fazla mesailerle çalıştırılmaz. Bu süre boyunca çalışma süreleri, gündüz saat 06:00-20:00 arasına rastlayacak şekilde düzenlenir ve günlük 7 buçuk saatten çok olamaz. Gebe işçinin mümkünse oturarak, sık ve uzun dinlenme aralarıyla, duruş problemleri olmayacak şekilde çalıştırılması gerekir. Kadın işçi doğumdan sonra izinleri bitip işe tekrar döndüğünde de, bir hekim raporuyla, çalışmasına uygun koşulların sağlanmasını patronundan talep edebilir. Patron bunu gerekçe göstererek ücret kesintisi yapamaz. Ve işçiye bunların hiçbirini sağlayamıyorsa, onu ücretli izne çıkarmak zorundadır.

► HANGİ İŞYERLERİNDE KREŞ BULUNMASI ZORUNLU? PATRON ZORUNLULUĞA RAĞMEN KREŞ AÇMAZSA CEZASI VAR MI? BU DURUMDA NE YAPABİLİRİM?

Kreş hakkı kamuda kurumun kararına bırakılırken, özel sektör için 150'den çok kadın işçinin çalıştığı işyerlerini kapsıyor. Bu koşulu sağlayan işyerleri ya kreş açarak, ya da yetkilendirilmiş kreşlerle anlaşarak çalışanlarına bu hakkı ücretsiz sağlamak durumunda. Ama ülkemizde 150'den fazla kadın çalışanı olan işletmelerin sayısı 2000'e bile varmıyor. Dolayısıyla daha başlarken, kadın emekçilerin çok büyük bir kısmı kreş hakkından yararlanmanın dışına itilmiş oluyor.

Yine patron, kreşin veya emzirme odasının tüm giderleri yanında, yetkilendirilmiş bir kreşle anlaşılırsa bunun servis ücretini de ödemek zorunda. Ama patron tüm bunları yapmadığında sadece aylık 1000 TL idari para cezası ödemekle cezalandırılıyor. Böylece patronlar için ceza ödemek, kreş açmaktan daha katlanılabilir bir maliyet haline gelmiş oluyor.

Kreş açma zorunluluğu bulunduğu halde; kreş açmayan işyerlerinde çalışan işçiler, bu sebeplerle katlanmak zorunda kaldıkları giderleri belgelendirerek patrone talep etmelidirler.

HABER YOLLA

iletisim@patronlarinensesindeyiz.org

YARDIM İSTE

+90 (541) 940 05 14

BİLGİ VER

www.patronlarinensesindeyiz.org

ÖRGÜTLEN...

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

BOYUN EĞME

MİRAS

karadeniz'in derini, üstünden aydınlık.
çünkü onbeş yıldız geziyor derinlerinde karadeniz'in.
ışığın bu denli canlısı
gökte görülmüş değildir,
söylenmiş değil bu güzellikte bir çift söz
çocuk masallarında, aşk şarkılarında.

siz,
sönerek günlerin doruğunda
gündüzü çalınmış bulutlardan kayarak
ve barutla kaplanmış topraklara
talihine eğilmiş bir hüznle bakarak
sulara gömüldü sanmayın onları.

yanılıyla sarmayın
ölümle sinanmış yasak filizleri
sonsuz bir bahçe kıranları.
o bitimsiz yolculuğun yetmez matarasından
her buhranda bin kardeş daha damıtanları.
çünkü yürümek,
omzumuzda rüzgârlarla ve rüzgârlara karşı
onlardan bize miras kaldı.
ne varsa bugün "yaşasın" dediğimiz
onlardan yaratıldı.

ve biz,
ibaret kalmadık o takım yıldızından.
dağları ve denizleri dolanarak, zorlu yollar boyunca
ibaret kalmadık boğulmaktan.
kanımız mı akmadı öfkenin ilmeğine, aktı.
eteğimizden sızan kan, ufku kızıla çaldı.
terimiz mi düşmedi her tutam aşımıza, düştü.
kırların solgun güzü, öyle tomurcuklandı.
ihanet mi sızlamadı, yaradan daha acı.
yanan canımız lâkin, canımızdan ötedir.
hesap mı tutulmadı boranlar ortasında,
tutuldu...

biz, ibaret değiliz kırık bir hüznünden,
yenilmiş bir dünden.
rıza göstermiyoruz suskunluğun hükmüne.
yazmamış bir takvim kabulümüz değildir
serin yaz kuşluklarında, bin veren başakları.
ve biz artık kaldırıyoruz o takvimden
ayracında umut
birikmemiş sayfaları.

buradaysa mirasımız,
boğulmadıysa sulara
ve kirlenmediyse
ihanetle dikilmiş süzgecinde asrın,
dinmez sanılan tufanda
dinmediyse kerteriz,
kimse hayıflanmasın, geciken yeni güne.
bilinsin ki hiçbir köz, boşuna yanmamıştır.
yüz yaşına basarak doğruldu komünizm,
ne ki sevincin her ânına
şerh düşenlerin tarihi
henüz başlamamıştır.

biz,
zamanı en süslü sarkacından tutarak
ve yarına vurmayan saatleri
bilcümle durdurarak,
bilinen ve bilinmeyen düşbazların gücüyle
padişahların önüne hızla savuracağız.
parçalanmış tahtlarda
ayaklanırken âhımız,
kasabaların sancısını nakşederek meydana
onarıp gecenin kırık kapılarını,
her bir pencereden süzülen her bir ışıkla
ve ardında bekleyenle her bir pencerenin,
kalabalık odaların tedirgin sıcaklığıyla
evlerden toplanacağız.

biz,
kırın ve denizin pas bürümüş tuzundan
ve hayrete dar gelen sağdıçından onların
azlederek tertemiz hatramızı..

biz,
çplak baldırlarıyla buz kıranların milâdını
seher vakti yola düşenlerin izinde aranarak
ve yıkarak
karadeniz'de karanlığına şahit arayan
pek soylu çıkarların hükümranlığını.
yıkarak, azgın dalgaların altında
pahalı ve yalancı pazarların saltanatını,
suların dibinden onbeşler'in
mercan, diri gövdesini çekeceğiz.
ve dingin bir pazar günü gibi berrak,
sağalmış bir yara gibi taze alınlarını
asrın fırtınasıyla bilenmiş sözlerine katarak
ve yaylarımızı, sevgilimizin kollarınca
iki yana açarak
onbeş güneş biçiminde
gökyüzüne gereceğiz.

işte böyle yırtılacak canımıza okuyan kitap
işte böyle dağılacak nefesimizi tıkayan kir
işte böyle kırılacak
saplı hançer sırtımıza.
akacaksa bir gün, böyle akacak zehir.
ve şehir,
gürleyen bir ırmak hâlinde ayağa kalkacak.
ne vardıysa susmuş o güne kadar,
ne vardıysa varolmayı beklemiş,
ne vardıysa bu ırmağın gürlüğüne katılacak.
ey ki akışın bu keskin debinde, yeniden kurulacak zamir.
ve zâhir,
o eşsiz aydınlıkta
o aydınlıkta, bir daha solmayacak olan
güllerin türküsünü söyleyecek,
ellerimizle, ellerimizin kaderini inşa edeceğiz.

ve böylece
değil kirli fikirleri
banknot müritleri medrese allahlarının,
değil toprağa zarar
çürümüş böcekleri küflü ağaların,
değil islâm olmaz karartı,
tek gölge, tek bulut, tek damla yaş
düşmeyecektir,
çocuklarımızın kara gözlerine, mavi gözlerine.
yeşil gözlerine çocuklarımızın
kahve gözlerine.

kardeşlerin kanlı gömlekleri
yorgun göğüslerimizde sümbüllenirken
ve tarihin at'ı folunmaz sayfası
nasırlı eller maharetiyle
atlarımızın sırtında temize çekilirken,
durgunluğa tembilenmiş ne varsa
en sabırsız hızıyla değişecektir.

bir parti, bir memlekete "bizim" derdi ewvelde,
o memleket artık, "partimiz" diyecektir.
insana yarını gösteren cam
bu minvalde direnecek,
yarın, kırık camlara bata çıka
bugünden sivilecektir.

çünkü kanla bölünmüş uykumuz dayatıyor
kendini.
çünkü çağırıyor ağır ve ağırlı ayakları,
makineyi işleten terimizle.
nasırlı ellerimiz, el yazmalarımız haykırıyor bunu,
çözölmüş bir bilmeceyle.
Parti'miz, çürüyen burcların dağılmış avlusunda
cüretle doğrulan yaşamdır, yürüyecek.
ya yok olup gidecek asır,
ya bizimle yükselecek..

İmran Aydın Tali
Eylül 2020

İllüstrasyon:
Ömer Koçağ

